QURAN (FINNISH)

21 - AL-ANBIJAA (Profeettojen suura)

1. Tilinteko lÃ¤hestyy ihmisiÃ¤, mutta suruttomina he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois.

2. HeidÃ¤n Herraltaan ei tule yhtÃ¤kÃ¤Ã¤n uutta varoitusta, jota he kuuntelisivat pilkkaa tekemÃ¤ttÃ¤.

3. HeidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat huolettomat, ja vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset juttelevat salaa ja sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ mies on vain ihmisolento kuten tekin. Sallitteko siis hÃ¤nen lumouksensa vaikuttaa itseenne vaikka havaitsette sen?Â»

4. HÃ¤n vastasi: Â»Herrani tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ puhutaan taivaassa tai maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, koska HÃ¤n on kaikkivaltias, kaikkitietÃ¤vÃ¤.Â»

5. Mutta he sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on vain unennÃ¤kÃ¶jen sekasotkua. HÃ¤n on tÃ¤mÃ¤n keksinyt. HÃ¤n on runoilija. EsittÃ¤kÃ¶Ã¶n sen vuoksi meille tunnusmerkin, kuten entisetkin lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t tekivÃ¤t.Â»

6. EivÃ¤thÃ¤n ennen heitÃ¤ nekÃ¤Ã¤n kaupungit uskoneet, jotka me tuhosimme. Ottaisivatko siis nÃ¤mÃ¤ uskoakseen?

7. Ennen sinuakin lÃ¤hetimme vain ihmisiÃ¤, joille annoimme ilmestyksemme. KysykÃ¤Ã¤ siis niiltÃ¤, jotka ovat ottaneet varoitusta noudattaakseen, ellette itse tiedÃ¤.

8. Emme tehnyt heistÃ¤ olentoja, jotka eivÃ¤t kaivanneet ruokaa, eivÃ¤tkÃ¤ he olleet kuolemattomia.

9. Sen jÃ¤lkeen tÃ¤ytimme heille antamamme lupauksen ja pelastimme heidÃ¤t ja kenet tahdoimme, mutta hillittÃ¶mÃ¤t Me tuhosimme.

10. Totisesti, olemme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmaissut teille kirjan, jossa teitÃ¤ varoitetaan. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

11. Kuinka monta vÃ¤Ã¤rÃ¤mielistÃ¤ kaupunkia Me hÃ¤vitimmekÃ¤Ã¤n! Ja kutsuimme sitten esiin toisen kansan.

12. Kun he tunsivat voimamme, niin katso, he alkoivat paeta.

13. Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ paetko, vaan palatkaa sen rikkauden Ã¤Ã¤reen, joka teille on suotu, ja asuntoihinne, kun teiltÃ¤ kysytÃ¤Ã¤n tekojanne.Â»

14. He sanoivat: Â»Voi meitÃ¤, me olimme todella vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤!Â»

15. Ja nÃ¤in he jatkoivat huutoaan, kunnes Me heidÃ¤t leikkasimme kuin viljan ja sammutimme kuin tulen.

16. Emme ole pilan vuoksi luonut taivasta ja maata ja kaikkea niiden vÃ¤lillÃ¤ olevaa.

17. Jos olisimme halunnut itsellemme leikkikalun, olisimme voinut sen itsekin tehdÃ¤. Mutta emme aio sellaista.

18. Ei, Me heitÃ¤mme totuuden valhetta vastaan, niin ettÃ¤ se musertaa sen pÃ¤Ã¤n, ja katso, se hÃ¤viÃ¤Ã¤! Mutta voi teitÃ¤ valheittenne tÃ¤hden!

19. HÃ¤nelle kuuluu jokainen, joka on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Ja ne, jotka ovat HÃ¤nen puolellaan, eivÃ¤t ole liian ylpeitÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ palvelemaan, eivÃ¤tkÃ¤ he siihen vÃ¤sy.

20. Ã–in ja pÃ¤ivin he HÃ¤ntÃ¤ lakkaamatta ylistÃ¤vÃ¤t.

21. Tai olisivatko he hankkineet maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤ jumalia, jotka voivat herÃ¤ttÃ¤Ã¤ kuolleita?

22. Jos taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ olisi muita jumalia kuin Herra, niin taivas ja maa olisivat joutuneet sekasortoon. Siksi kunnia olkoon Jumalalle, voiman Herralle, HÃ¤n on niiden ylÃ¤puolella, joita he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

23. HÃ¤nen ei tarvitse vastata siitÃ¤, mitÃ¤ on tehnyt, mutta heidÃ¤n on kaikesta vastattava.

24. Ovatko he omaksuneet muita jumalia HÃ¤nen rinnalleen? Sano: Â»EsittÃ¤kÃ¤Ã¤ todisteenne. TÃ¤mÃ¤ (Koraani) on varoituksena niille, jotka nyt ovat kanssani, sekÃ¤ niille, jotka olivat ennen minua.Â» Mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t tunne totuutta, vaan kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois.

25. Emme lÃ¤hettÃ¤nyt ennen sinua ainoatakaan lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, jolle emme olisi ilmaissut: Â»Totisesti, ei ole muuta jumalaa kuin MinÃ¤, siksi palvelkaa Minua.Â»

26. He vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t Laupeimman hankkineen itselleen pojan. Kunnia yksin HÃ¤nelle! He (enkelit) ovat vain kunnioitettavia palvelijoita.

27. He eivÃ¤t aloita puhetta ennen HÃ¤ntÃ¤, vaan toimivat HÃ¤nen kÃ¤skyÃ¤Ã¤n tÃ¤yttÃ¤en.

28. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heillÃ¤ on edessÃ¤Ã¤n ja mitÃ¤ on heidÃ¤n jÃ¤ljessÃ¤Ã¤n, eivÃ¤tkÃ¤ he voi puoltaa ketÃ¤Ã¤n muuta kuin sellaista, jonka HÃ¤n hyvÃ¤ksyy; ja he pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t HÃ¤nen epÃ¤suosiotaan.

29. Ja jos joku heistÃ¤ sanoisi: Â»Totisesti, minÃ¤ olen jumala kuten HÃ¤nkinÂ», niin sellaiselle Me annamme palkaksi helvetin. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me palkitsemme vÃ¤Ã¤ryyden harjoittajat.

30. EivÃ¤tkÃ¶ uskottomat huomaa, ettÃ¤ taivaat ja maa olivat sulkeutuneet, kunnes Me erotimme ne toisistansa? VedestÃ¤ Me olemme luonut kaikki elolliset olennot. EivÃ¤tkÃ¶ he sittenkÃ¤Ã¤n usko?

31. Me asetimme myÃ¶s vahvoja vuoria maahan, ettei se liikkuisi heidÃ¤n allansa. Ja Me aukaisimme sen kamaraan leveitÃ¤ kulkuvÃ¤yliÃ¤, jotta he vaeltaisivat.

32. Ja Me rakensimme vankan taivaanlaen; kuitenkin he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois sen merkeistÃ¤.

33. Ja juuri HÃ¤n on luonut yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n sekÃ¤ auringon ja kuun; kaikki kulkevat mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ rataansa.

34. Ainoallekaan ihmiselle ennen sinua emme ole antanut kuolemattomuutta. Jos sinun on kuoltava, pystyisivÃ¤tkÃ¶ he siis alati elÃ¤mÃ¤Ã¤n?

35. Jokaisen sielun on maistettava kuolema. Me koettelemme teitÃ¤ sekÃ¤ pahalla ettÃ¤ hyvÃ¤llÃ¤ saattamalla teidÃ¤t kiusauksiin. Ja MeidÃ¤n luoksemme teidÃ¤n on palattava.

36. Kun uskottomat sinut nÃ¤kevÃ¤t, he pitÃ¤vÃ¤t sinua pilkkanaan: Â»Onko tÃ¤mÃ¤ se, joka puhuu teidÃ¤n jumalistanne?Â» He ovat niitÃ¤, jotka kieltÃ¤vÃ¤t Armahtajan varoituksen.

37. Ihminen on kiireessÃ¤ luotu. NÃ¤ytÃ¤n teille pian merkkini, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ pyytÃ¤kÃ¶ Minua kiirehtimÃ¤Ã¤n!

38. Ja he sanovat: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ uhkaus sitten tÃ¤yttyy, jos olet totuudellinen?Â»

39. Jospa uskottomat tietÃ¤isivÃ¤t sen hetken tulon, jolloin he eivÃ¤t kykene torjumaan tulen liekkejÃ¤ kasvoiltaan eivÃ¤tkÃ¤ selÃ¤stÃ¤Ã¤n eivÃ¤tkÃ¤ saa mitÃ¤Ã¤n apua!

40. Se on saapuva yht'Ã¤kkiÃ¤ yllÃ¤ttÃ¤en heidÃ¤t. He eivÃ¤t voi torjua sen tuloa eikÃ¤ heille suoda vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n armonaikaa.

41. Pilkattiinhan totisesti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ ennen sinuakin, mutta pilkkaajat joutuivat sen uhreiksi, mille olivat nauraneet.

42. Sano: Â»Kuka voi teitÃ¤ Ã¶in ja pÃ¤ivin suojella Armahtajaa vastaan?Â» Mutta he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤ Herraa mainittaessa.

43. Onko heillÃ¤ omia jumalia, jotka pystyvÃ¤t heitÃ¤ puolustamaan meitÃ¤ vastaan? He eivÃ¤t voi auttaa edes itseÃ¤Ã¤n eivÃ¤tkÃ¤ pysty varjelemaan itseÃ¤nsÃ¤ MeiltÃ¤.

44. Me olemme yllÃ¤pitÃ¤nyt nÃ¤mÃ¤ ihmiset ja heidÃ¤n esi~isÃ¤nsÃ¤ elÃ¤mÃ¤nsÃ¤ loppuun saakka. Mutta eivÃ¤tkÃ¶ he havaitse, ettÃ¤ Me piiritÃ¤mme heidÃ¤n maatansa supistaen sen rajoja? Toivovatko he pÃ¤Ã¤sevÃ¤nsÃ¤ voitolle?

45. Sano: Â»MinÃ¤ varoitan teitÃ¤ ilmestyksen mukaisesti, mutta kuurot eivÃ¤t kuule kutsua, kun heitÃ¤ varoitetaan.Â»

46. Totisesti, jos henkÃ¤yskin heidÃ¤n Herransa tuomiosta heitÃ¤ kohtaisi, he varmasti sanoisivat: Â»Voi meitÃ¤, me olimme totisesti vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤!Â»

47. YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me kÃ¤ytÃ¤mme oikeudenmukaista vaakaa, niin ettÃ¤ kenellekÃ¤Ã¤n ei tehdÃ¤ pienintÃ¤kÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤. Vaikka jokin teko painaisi sinapinsiemenen verran, niin Me otamme sen huomioon, Me olemme kyllin pÃ¤tevÃ¤ tilintekijÃ¤.

48. Totisesti, Me annoimme Moosekselle ja Aaronille arvostelukyvyn valistukseksi sekÃ¤ varoitukseksi niille, jotka pahaa karttoivat,

49. Niille, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t sydÃ¤missÃ¤Ã¤n Herraansa ja vavisten valmistuvat suureen hetkeen.

50. TÃ¤mÃ¤ on siunattu kehoitus, jonka olemme lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤. Aiotteko sen siis hylÃ¤tÃ¤?

51. Totisesti, Me jo ennakolta ohjasimme Aabrahamin oikealle tielle, ja Me tunsimme hÃ¤net hyvin.

52. Jo silloin, kun hÃ¤n lausui isÃ¤lleen ja kansalleen: Â»MitÃ¤ ovat nÃ¤mÃ¤ epÃ¤jumalat, joita te yhÃ¤ palvelette?Â»

53. He vastasivat: Â»Olemme nÃ¤hneet jo esi-isiemme niitÃ¤ palvelleen.Â»

54. HÃ¤n sanoi: Â»Totisesti, te ja teidÃ¤n esi-isÃ¤nne olette olleet ilmeisessÃ¤ harhassa.Â»

55. He sanoivat: Â»Puhutko meille totuutta, vai oletko niitÃ¤, jotka vain laskevat leikkiÃ¤?Â»

56. HÃ¤n vastasi: Â»Ei, teidÃ¤n Herranne on taivaitten ja maan Herra, joka ne on luonut. MinÃ¤ olen tÃ¤mÃ¤n todistaja.

57. Ja Jumalan nimessÃ¤ olen totisesti tekevÃ¤ selvÃ¤Ã¤ teidÃ¤n epÃ¤jumalistanne, kun kÃ¤Ã¤nnytte pois.Â»

58. Niin hÃ¤n mursi ne palasiksi paitsi suurinta niistÃ¤, jotta he kenties saattaisivat palata sen eteen.

59. He sanoivat: Â»Kuka on tehnyt nÃ¤in meidÃ¤n jumalillemme? HÃ¤n on totisesti pahantekijÃ¤.Â»

60. Muutamat sanoivat: Â»Olemme kuulleet erÃ¤Ã¤n Aabrahamnimisen nuorukaisen puhuvan niistÃ¤.Â»

61. He sanoivat: Â»Tuokaa hÃ¤net sitten kansan silmien eteen ehkÃ¤ he voivat todistaa.Â»

62. He sanoivat: Â»Oi Aabraham. SinÃ¤kÃ¶ olet tÃ¤mÃ¤n tehnyt jumalillemme?Â»

63. HÃ¤n vastasi: Â»Varmaan sen joku teki; mutta onhan tÃ¤ssÃ¤ heidÃ¤n pÃ¤Ã¤miehensÃ¤ jÃ¤ljellÃ¤, kysykÃ¤Ã¤ siltÃ¤, jos se voi puhua.Â»

64. Silloin he miettivÃ¤t mielessÃ¤Ã¤n ja syyttelivÃ¤t toisiansa: Â»Totisesti, te olette vÃ¤Ã¤rÃ¤llÃ¤ tiellÃ¤.Â»

65. Mutta sitten he joutuivat pÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤n pyÃ¶rÃ¤lle ja sanoivat: Â»Totisesti, sinÃ¤hÃ¤n tiedÃ¤t, ettÃ¤ nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t puhu.Â»

66. HÃ¤n lausui: Â»Palvelisitteko siis Jumalan sijasta sellaista, joka ei voi teitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n auttaa eikÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n vahingoittaa?

67. HÃ¤peÃ¤ teille ja niille, joita palvelette Jumalan ohella. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?Â»

68. He sanoivat: Â»Polttakaa hÃ¤net ja auttakaa jumalianne, jos jotakin aiotte tehdÃ¤!Â»

69. Me sanoimme: Â»Oi tuli, pysy kylmÃ¤nÃ¤ ja suojele Aabrahamia.Â»

70. He vainosivat hÃ¤ntÃ¤, mutta Me jÃ¤timme heidÃ¤t hÃ¤viÃ¶lle.

71. Ja Me pelastimme HÃ¤net sekÃ¤ Lootin maahan, jonka olimme siunannut maan kansoja varten.

72. Me annoimme hÃ¤nelle pojan, Iisakin, sekÃ¤ pojanpojan, Jaakobin, ja teimme heistÃ¤ kaikista hurskaita.

73. Ja Me teimme heistÃ¤ johtajia, jotka ohjasivat kansaa MeidÃ¤n kÃ¤skyjemme mukaan. Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme heidÃ¤t suorittamaan hyviÃ¤ tekoja ja uutterasti rukoilemaan sekÃ¤ antamaan almuja. Ja he palvelivat ainoastaan MeitÃ¤.

74. Ja Lootille Me annoimme viisautta ja tietoa ja pelastimme hÃ¤net kaupungista, jonka asukkaat harjoittivat iljettÃ¤viÃ¤ tekoja. Totisesti, he olivat paha ja hillitÃ¶n kansa.

75. Me suljimme hÃ¤net armoomme; totisesti, hÃ¤n kuului hyvien pariin.

76. EntÃ¤ Nooa. Kun hÃ¤n huusi meitÃ¤ muinoin, Me kuulimme hÃ¤ntÃ¤ ja pelastimme hÃ¤net ja hÃ¤nen perheensÃ¤ suuresta onnettomuudesta.

77. Me autoimme hÃ¤ntÃ¤ kansaa vastaan, joka kielsi MeidÃ¤n ilmoituksemme; totisesti, he olivat paha kansa, ja Me hukutimme heidÃ¤t kaikki.

78. EntÃ¤ Daavid ja Salomo. Kun he antoivat tuomionsa erÃ¤Ã¤stÃ¤ pellosta, jonka ihmisten vuohet olivat yÃ¶n aikana tallanneet, Me olimme heidÃ¤n tuomionsa todistajana.

79. Niin saatoimme Salomon ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤Ã¤n tapauksen ja kummallekin annoimme viisautta ja tietoa. Me alistimme lakeihimme vuoret ja linnut, jotka yhdessÃ¤ Daavidin kanssa julistivat kunniaamme. Juuri Me saimme tÃ¤mÃ¤n aikaan.

80. Me opetimme hÃ¤ntÃ¤ myÃ¶s valmistamaan teille haarniskoja suojaksi taisteluissanne. Mutta oletteko siitÃ¤ kiitollisia?

81. Ja Salomon Me opetimme kÃ¤yttÃ¤mÃ¤Ã¤n myrskytuulia, jotka HÃ¤nen kÃ¤skystÃ¤nsÃ¤ puhalsivat sen maan ylitse, jonka olimme siunannut. Me tiedÃ¤mme tÃ¤ydellisesti kaiken.

82. Me annoimme myÃ¶s hÃ¤nen valtaansa muutamia villikansoja, jotka sukelsivat hÃ¤nelle helmiÃ¤ ja tekivÃ¤t muutakin. Ja Me olimme heidÃ¤n vartijanaan.

83. Muistettakoon myÃ¶s Jobia, joka rukoili Herraansa: Â»Totisesti, onnettomuus on minua kohdannut, mutta SinÃ¤ olet kaikkein armollisin armonosoittajista.Â»

84. SentÃ¤hden Me kuulimme hÃ¤ntÃ¤ ja poistimme hÃ¤nen vaivansa ja annoimme takaisin hÃ¤nen perheensÃ¤ sekÃ¤ lisÃ¤ksi paljon muuta; kaiken armonamme ja kehoituksena palvelijoillemme.

85. EntÃ¤ Ismael ja Idris ja Dzulkifl, jotka kaikki olivat lujia.

86. Me suljimme heidÃ¤t armoomme. Totisesti, kaikki he kuuluivat hyvien joukkoon.

87. EntÃ¤ sitten Joona, kun hÃ¤n pyrki pois, tÃ¤ynnÃ¤ vihaa, luullen, ettÃ¤ emme voisi hÃ¤ntÃ¤ saavuttaa; sitten huusikin hÃ¤n ahdingostaan: Â»Ei ole muuta jumalaa kuin SinÃ¤, kunnia olkoon Sinulle. Totisesti, minÃ¤ olen vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tehnyt.Â»

88. Silloin Me vastasimme hÃ¤nelle ja vapautimme hÃ¤net murheestaan. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me pelastamme uskovaiset.

89. EntÃ¤ Sakarias. HÃ¤n huusi Herraansa: Â»Ã„lÃ¤ jÃ¤tÃ¤ minua yksin. SinÃ¤ olet paras perillinen.Â»

90. Silloin Me vastasimme hÃ¤nelle ja annoimme hÃ¤nelle Johanneksen sekÃ¤ teimme hÃ¤nen vaimonsa hedelmÃ¤lliseksi. Totisesti, he (entiset profeetat) kilpailivat keskenÃ¤nsÃ¤ hyvÃ¤n tekemisessÃ¤ ja rukoilivat MeitÃ¤ toivoen ja pelÃ¤ten. He olivat nÃ¶yriÃ¤ edessÃ¤mme.

91. Muistettakoon sitÃ¤ naista (Mariaa), joka suojeli viattomuuttaan, ja Me puhalsimme hÃ¤neen henkeÃ¤mme ja teimme hÃ¤net ja hÃ¤nen poikansa ihmemerkiksi kansoille.

92. Totisesti, nÃ¤mÃ¤ ihmiset kuuluvat teidÃ¤n uskonyhteyteenne. Ja MinÃ¤ olen teidÃ¤n Herranne. Palvelkaa siis Minua!Â»

93. Mutta he (toiset) ovat hajaantuneet uskonyhteydestÃ¤Ã¤n. Kuitenkin heidÃ¤n kaikkien on palattava MeidÃ¤n luoksemme.

94. 94 Joka suorittaa hyviÃ¤ tekoja ja on uskovainen, hÃ¤nen ponnistelunsa eivÃ¤t jÃ¤Ã¤ tunnustusta vaille, vaan Me kirjoitamme ne muistiin.

95. Ja sellaisen kaupungin asujaimia, jonka olemme tuhonnut, on kielletty palaamasta takaisin.

96. Kunnes Goog ja Maagog pÃ¤Ã¤stetÃ¤Ã¤n irti ja ryntÃ¤Ã¤vÃ¤t alas kaikilta kukkuloilta.

97. Ja kun totinen lupaus lÃ¤henee tÃ¤yttymystÃ¤Ã¤n, silloin uskottomain silmÃ¤t pysÃ¤htyvÃ¤t tuijottamaan kauhistuneina, ja he sanovat: Â»Voi meitÃ¤, me olimme totisesti vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ tÃ¤stÃ¤; niin, me olimme jumalattomia.Â»

98. Totisesti, te ja ne epÃ¤jumalat, joita te Jumalan sijasta palvelitte, olette helvetin polttoainetta. Sinne te olette menossa.

99. Jos ne olisivat olleet jumalia, eivÃ¤t ne olisi sinne joutuneet, mutta kaikki ne saavat siellÃ¤ iÃ¤ti pysyÃ¤.

100. SiellÃ¤ ne saavat parkua eivÃ¤tkÃ¤ ne siellÃ¤ lohdutusta kuule.

101. Totisesti, ne, joille olemme jo mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt hyvÃ¤n osan, pysyvÃ¤t sieltÃ¤ kaukana.

102. He eivÃ¤t kuule sieltÃ¤ hiiskahdustakaan, vaan saavat syventyÃ¤ siihen, mihin sydÃ¤missÃ¤Ã¤n haluavat.

103. Suuri kauhistus ei heitÃ¤ hÃ¤mmennÃ¤, vaan enkelit tulevat heitÃ¤ vastaan ja lausuvat: Â»TÃ¤mÃ¤ on teidÃ¤n pÃ¤ivÃ¤nne, joka teille oli luvattu.Â»

104. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me kÃ¤Ã¤rimme taivaan kokoon, kuten kirjoitukset kÃ¤Ã¤rÃ¶ksi kootaan. Samoin kuin Me alussa loimme oliot, niin saatamme ne takaisin sinne, mistÃ¤ ovat tulleet. TÃ¤mÃ¤ on MeitÃ¤ velvoittava lupaus. Totisesti, nÃ¤in tulemme tekemÃ¤Ã¤n.

105. Olemmehan kirjoittanut Kirjaan varoituksen jÃ¤lkeen: Â»Totisesti, hurskaat palvelijani saavat periÃ¤ maan.Â»

106. TÃ¤mÃ¤ on totinen sanoma niille, jotka Minua palvelevat.

107. Olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinut, oi Muhammed, vain armona maailman kansoille.

108. Sano: Â»Minut on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty julistamaan, ettÃ¤ teidÃ¤n Jumalanne on armon Jumala. EttekÃ¶ siis olisi tottelevaisia?Â»

109. Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, sano silloin: Â»Olen varoittanut teitÃ¤ kaikkia ilman erotusta enkÃ¤ tiedÃ¤, onko se, mitÃ¤ teille on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, lÃ¤hellÃ¤ vai kaukana.

110. Totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ Ã¤Ã¤nekkÃ¤Ã¤sti puhutaan, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ myÃ¶s, mitÃ¤ te salaatte.

111. En tiedÃ¤, tuleeko siitÃ¤ teille koettelemus vaiko ajallinen nautinto.Â»

112. HÃ¤n lausui: Â»Herra, tuomitse oikeudenmukaisesti. Herramme on Armahtaja, jota kutsutaan avuksi niitÃ¤ vastaan, joita he HÃ¤nen vertaisikseen asettavat.Â»